

Předkládajícímu soudu přísluší ověřit:

- zda vytvoření a následné změny vnitrostátního seznamu druhů savců, jejichž držení je povoleno, spočívá na objektivních a nediskriminačních kritériích;
- zda je upraven postup umožňující zúčastněným osobám dosáhnout zápisu druhů savců na tento seznam, zda je tento postup snadno dostupný, zda je možné ukončit jej v přiměřených lhůtách a zda, pokud dojde k zamítnutí zápisu, které musí být odůvodněno, je umožněn jeho soudní přezkum;
- zda žádosti o zápis druhu savců na uvedený seznam nebo směřující k uplatnění individuální výjimky ve vztahu k držení exemplářů druhů, které nejsou uvedeny v tomto seznamu, mohou příslušné správní orgány zamítnout, pouze pokud držení exemplářů dotýkajících druhů představuje skutečné riziko pro ochranu výše uvedených zájmů a požadavků; a
- zda takové podmínky, jaké jsou uvedeny v čl. 3a odst. 2 bodu 3 písm. b) a bodu 6 zákona ze dne 14. srpna 1986 o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat, ve znění zákona ze dne 4. května 1995, týkající se držení exemplářů druhů savců, které nejsou zmíněny na tomto seznamu, jsou objektivně odůvodněné a nepřekračují to, co je nezbytné k zajištění účelu, který sleduje vnitrostátní právní úprava jako celek.

(¹) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-220/07) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/22/ES — Elektronické komunikace — Určení podniků majících povinnost poskytování univerzální služby — Nesprávné provedení)

(2008/C 209/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J.-P. Keppen a M. Shotter, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a B. Messmer, zmocněnci)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem – Nesprávné provedení [článků 8, 12 a 13] směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) – Povinnost určit podniky mající povinnost poskytovat univerzální službu prostřednictvím účinného, objektivního, průhledného a nediskriminačního mechanismu – Vnitrostátní právní předpisy, které a priori vylučují hospodářské subjekty, které nejsou schopny zajistit poskytování této služby na celém území státu

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, jakým způsobem do vnitrostátního práva provedla ustanovení týkající se určování podniků schopných zajistit poskytování univerzální služby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 2, z článků 12 a 13, jakož i z přílohy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě).
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-272/07) (¹)

(Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Koordinace postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2008/C 209/17)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Stromsky a D. Kukovec, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí právních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132) ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Lucemburské velkovévodství tím, že v předepsané lhůtě nepřijalo všechny právní a správní předpisy potřebné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice.

2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. dubna 2008 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) – Spojené království] – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue

(Věc C-201/05) (¹)

(Článek 104 odstavec 3 první pododstavec jednacího řádu — Svoboda usazování — Volný pohyb kapitálu — Přímé daně — Korporační daň — Akciové dividendy, které společnost-nerezident platí společnosti-rezidentovi — Předpisy o ovládaných zahraničních společnostech (OZS) — Situace týkající se třetí země — Kvalifikace dostupných žalob proti daňové správě — Odpovědnost členského státu za porušení práva Společenství)

(2008/C 209/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Žalovaný: Commissioners of Inland Revenue

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – High Court of Justice (Chancery Division) – Výklad článků 43 ES, 49 ES a 56 ES – Vnitrostátní daňové právní předpisy – Korporační daň – Osвобоzení – Dividendy placené jinými společnostmi společnosti usazené na vnitrostátním území – Situace, která se liší podle státu, kde jsou jiné společnosti usazený

Výrok

1) Článek 43 ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které osvobozují od korporační daně dividendy, které společnost-rezident obdrží od jiné společnosti-rezidenta, zatímco této dani podrobují dividendy, které společnost-rezident obdrží od společnosti-nerezidenta, ve které společnost-rezident vlastní podíl, jenž jí umožňuje vykonávat nepochybný vliv na rozhodování této společnosti, a tak určovat její činnost, přičemž poskytují slevu na dani v souvislosti s daní skutečně uhrazenou rozdělovací společnosti v členském státě, jehož je rezidentem, nepřevyšuje-li daňová sazba použitelná na dividendy zahraničního původu daňovou sazbu použitelnou na dividendy vnitrostátního původu a je-li sleva na dani alespoň rovna částce uhrazené v členském státě rozdělovací společnosti až do výše částky daně uplatněné v členském státě společnosti-příjemce.

Článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které osvobozují od korporační daně dividendy, které společnost-rezident obdrží od jiné společnosti-rezidenta, zatímco této dani podrobují dividendy, které společnost-rezident obdrží od společnosti-nerezidenta, ve které společnost-rezident vlastní alespoň 10 % hlasovacích práv, přičemž poskytují slevu na dani v souvislosti s daní skutečně uhrazenou rozdělovací společnosti v členském státě, jehož je rezidentem, nepřevyšuje-li daňová sazba použitelná na dividendy zahraničního původu daňovou sazbu použitelnou na dividendy vnitrostátního původu a je-li sleva na dani alespoň rovna částce uhrazené v členském státě rozdělovací společnosti až do výše částky daně uplatněné v členském státě společnosti-příjemce.

Článek 56 ES musí být dále vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které osvobozují od korporační daně dividendy, které společnost-rezident obdrží od jiné společnosti-rezidenta, zatímco této dani podrobují dividendy, které společnost-rezident obdrží od společnosti-nerezidenta, ve které vlastní méně než 10 % hlasovacích práv, aniž by této společnosti-rezidentu poskytl slevu na dani v souvislosti s daní skutečně uhrazenou rozdělovací společnosti ve státě, jehož je rezidentem.